

ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΜΑΚΕΔΟΝΙΚΩΝ ΣΠΟΥΔΩΝ

N. I. ΜΕΡΤΖΟΣ

ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ

η γεωστρατηγική

Γ' έκδοση
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ 2008

ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΜΑΚΕΔΟΝΙΚΩΝ ΣΠΟΥΔΩΝ

ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ

<i>Πρόεδρος</i>	: Νικόλαος Μέρτζος
<i>Αντιπρόεδρος</i>	: Χαράλαμπος Νάσλας
<i>Γεν. Γραμματεύς</i>	: Τερέζα Πεντζοπούλου-Βαλαλά
<i>Ταμίας</i>	: Θεόδωρος Δαρδαβέσης
<i>Έφορος Βιβλιοθήκης</i>	: Ιωάννης Κολιόπουλος
<i>Σύμβουλοι</i>	: Κωνσταντίνος Βαβούσκος
	: Αθανάσιος Καραθανάσης
	: Βασίλειος Πάππας
	: Αριστοτέλης Βρίτσιος

© Copyright: 2008 ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΜΑΚΕΔΟΝΙΚΩΝ ΣΠΟΥΔΩΝ

ISBN: 978-960-7265-83-8

ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ η γεωστρατηγική

Ο Μακεδονικός Αγώνας με διεκδικούμενο έπαθλο τη Μακεδονία και τη συνείδηση των Μακεδόνων συνεχίζεται μέχρι σήμερα επί 138 χρόνια με ενδιάμεσες ανάπαυλες και με ποικίλα, συνήθως αιματηρά, μέσα. Τα επί μέρους κεφάλαιά του, κατά χρονικές περιόδους, έχουν προσαρμοσθεί και ενταχθεί σε ευρύτερες πολεμικές ή πολιτικές ανακατατάξεις, όπως επί παραδείγματι οι δύο Βαλκανικοί και οι εν συνεχεία δύο Παγκόσμιοι Πόλεμοι. Το γεγονός αυτό όμως δεν μεταβάλλει τη διαχρονική διαπίστωση ότι και στο ευρύτερο αυτό πλαίσιο της Ιστορίας ένας εκ των κεντρικών στόχων παρέμενε σταθερά η Μακεδονία.

Αξιολογούμενα σήμερα επιστημονικά και εστιαζόμενα στη Μακεδονία όλα τα γνωστά ιστορικά γεγονότα και τα συνεχώς αποκαλυπτόμενα νέα ιστορικά στοιχεία συνθέτουν και αποκαλύπτουν διαχρονικά το θέατρο των επιχειρήσεων στη Μακεδονία σε πλήρη συνάρτηση με τον ευρύτερο γεωπολιτικό χώρο.

Ο Μακεδονικός Αγώνας, από το 1870 μέχρι το 1943, διεξήχθη μεταξύ των Ελλήνων και των Βουλγάρων. Από το 1944 μέχρι το 1990 διεξήχθη μεταξύ των Ελλήνων και των Γιουγκοσλάβων και από το 1991 συνεχίζει να διεξάγεται μεταξύ των Ελλήνων και του Κράτους των Σκοπίων, μικρού αντιπροσώπου μεγάλων συμφερόντων.

Κατά τη διαδρομή των 138 αυτών ετών ισχυρές ξένες Δυνάμεις εναλλάσσονται ως σύμμαχοι ή αντίπαλοι των δύο εκάστοτε πρωταγωνιστών προκειμένου να προωθήσουν στη Μακεδονία τα δικά τους γεωστρατηγικά συμφέροντα ή να αποκλείσουν την εγκατάσταση άλλων ξένων Δυνάμεων στον κρίσιμο μακεδονικό χώρο. Στην πραγματικότητα μία Μεγάλη Δύναμη κατά τις διάφορες περιόδους χρησιμοποιεί για δικό της λογαριασμό τη Βουλγαρία, τη διεθνιστική κομμουνιστική ιδεολογία, τη Γιουγκοσλαβία και τα Σκόπια.

Επομένως, θεώμενος μεταγενέστερα σήμερα από την υψηλή σκοπιά του ιστορικού χρόνου, ο Μακεδονικός Αγώνας αναδεικνύεται ένα συναρπαστικό παίγνιο υψηλής στρατηγικής στο οποίο Μεγάλες Δυνάμεις της εκάστοτε εποχής αναμετρώνται, μέσω των μικρών ανταγωνιστών, για να ελέγξουν τη Μακεδονία και τον πληθυσμό της. Και τούτο επειδή η Μακεδονία παραμένει επί 2.500 χρόνια ένας γεωστρατηγικός χώρος εξαιρετικής σημασίας.

Η Μακεδονία είναι ο συντομότερος δρόμος που ενώνει την Ευρώπη με την Ασία και τον ηπειρωτικό Βορρά με τις θερμές θάλασσες του Νότου. Είναι γέφυρα-κλειδί. Όποιος την είχε υπό τον έλεγχό του, ήλεγχε τη μεγάλη γεωστρατηγική αυτή περιοχή και ασκούσε ή ανέκοπτε τη δυναμική της προς τη Δύση και την Ανατολή. Παράλληλα είχε και τον απόλυτο οικονομικό έλεγχο. Γι' αυτό η Εγνατία οδός λειτουργήσε αδιάπτωτα, με κάποιες επουσιώδεις παραλλαγές, όλες τις εποχές επί δύο χιλιετίες. Και σήμερα, υπό τη νέα εξελιγμένη μορφή της, η Εγνατία αποτελεί κεντρική ευρωπαϊκή αρτηρία. Τη

Η Μακεδονία γέφυρα Δύσης – Ανατολής και Βορρά – Νότου.

Η σύγχρονη Μεσοβαλκανική Ζώνη, ο συντομότερος στρατηγικός δρόμος της Δύσης από την Αδριατική προς τη Μαύρη Θάλασσα, την Κασπία και την Υπερκαυκασία.

Μακεδονία ήλεγξαν αρχικά και διέσχισαν στη συνέχεια όσες ιστορικές πολεμικές εκστρατείες άλλαξαν άρδην, ή απείλησαν να αλλάξουν άρδην, τον παγκόσμιο χάρτη. Ενδεικτικά από την Ανατολή προς τη Δύση πρώτοι οι Μήδοι και μετά οι Οθωμανοί. Από τη Δύση προς την Ανατολή διαδοχικά ο Μέγας Αλέξανδρος, οι Ρωμαίοι, οι Νορμανδοί και οι μοιραίοι Σταυροφόροι. Στους δύο Παγκοσμίους Πολέμους οι Γερμανοί, σύμμαχοι των Βουλγάρων, αναμετρήθηκαν στη Μακεδονία με τους Γάλλους και τους Άγγλους, συμμάχους των Ελλήνων. Τον τελευταίο μισό αιώνα, τέλος, κατά τον Ψυχρό Πόλεμο Ανατολής-Δύσης, η Μακεδονία αποτελούσε ένα από τα κρίσιμότερα σύνορα και ευάλωτα πεδία διαμάχης ανάμεσα στους δύο αντιπάλους κόσμους και στρατιωτικο-πολιτικούς συνασπισμούς.

Σήμερα, μετά την αναδιάρθρωση του παγκοσμίου γεωπολιτικού χάρτη, η Μακεδονία παραμένει νευραλγική περιοχή. Υποβασιάζει και, μέσω Θεσσαλονίκης, τροφοδοτεί τη λεπτή Μεσοβαλκανική Ζώνη των κοινοτοποιημένων κρατών, προτεκτοράτων και υποτελών των Αμερικανών, η οποία άγει κατ' ευθείαν από την Αδριατική στη Μαύρη Θάλασσα και, από εκεί, παρακάμπτοντας την πάντα αμφίβολη Τουρκία, οδηγεί στην Κασπία και στην Υπερκαυκασία, δηλαδή στα πετρέλαια και στον στρατηγικό στροφέα της Ευρασίας. Τη Μακεδονία θα διασχίσουν προς την Ευρώπη οι στρατηγικοί αγωγοί ρωσικού φυσικού αερίου. Από το λιμάνι της Θεσσαλονίκης η αναδύομενη Κίνα διανέμει προς την Ευρώπη και τη Μεσόγειο τα φορτία του ανταγωνιστικού φτηνού εμπορίου της. Γι' αυτό, πριν 22 κιόλας χρόνια, η Ουάσιγκτον αναπροσήρμοσε έγκαιρα τη βαλκανική στρατηγική της και εντωμεταξύ επέτυχε τους στόχους της που είναι: η διάλυση της Γιουγκοσλαβίας, η ίδρυση μικρών κρατών και η μετατροπή τους σε άμεσα ή έμμεσα αμερικανικά προτεκτοράτα, η εγκατάσταση πολεμικών βάσεων στην Αλβανία, στο Κοσσυφοπέδιο, στη Βουλγαρία και στη Ρουμανία με κατεύθυνση την Κασπία. Βασικό στοιχείο της νέας αμερικανικής στρατηγικής ήταν και παραμένει το ιβριδιακό κράτος-προτεκτοράτο των Σκοπίων καθώς επίσης η αναγνώρισή του με την ψευδωνυμία «Μακεδονία» και η διεθνής επωνυμία του πολυεθνικού πληθυσμού του με το ψευδώνυμο «Μακεδόνες». Το κράτος-προτεκτοράτο των Σκοπίων, ευρισκόμενο στο κέντρο της Μεσοβαλκανικής Ζώνης, αποτελεί τον στροφέα και τον ανατρεπτικό μοχλό της αμερικανικής στρατηγικής. Γι' αυτό στην πόλη των Σκοπίων ανεγείρεται, ως δήθεν πρεσβεία, το μεγαλύτερο κτίριο των Βαλκανίων, τεθωρακισμένο και εξοπλισμένο με τα πιο σύγχρονα ηλεκτρονικά δίκτυα παρακολούθησεων, παρεμβολών κ.ά., ενώ παράλληλα στο Κοσσυφοπέδιο η αμερικανική πολεμική βάση είναι η μοναδική, μετά το Σινικό Τείχος, ανθρώπινη κατασκευή που γίνεται ορατή από το φεγγάρι.

Η αμερικανική στρατηγική επιδίωξη στην περιοχή είναι επίσης ορατή. Κατασκευή του πετρελαιοαγωγού ABNO παράλληλα προς τα βόρεια σύνορα της ελληνικής Μακεδονίας, ώστε οι κολοσσιαίες αμερικανικές εταιρείες πετρελαίου Exxon και Chevron να μεταφέρουν, μέσω Βουλγαρίας-Σκοπίων-Αλβανίας, το πετρέλαιο της Κασπίας προς την Ευρώπη. Στόχος: να εξαρτηθεί ενεργειακά η Ευρώπη από την Ουάσιγκτον και να αποκοπεί η ευρωπαϊκή οικονομία από τους ρωσικούς αγωγούς φυσικού αερίου, που, βάσει της στρατηγικής συμφωνίας Αθήνας-Μόσχας, προγραμματίζεται να διασχίσουν την ελληνική Θράκη και Μακεδονία. Τέλος να εξουδετερωθεί, έτσι, το ενεργειακό πλεονέκτημα της Ρωσίας στην Ευρώπη και να στραγγαλισθούν τα πλούσια ρωσικά έσοδα που αιματοδοτούν την ραγδαία ανάπτυξη-ενδυνάμωση της «Αρκούδας». Γι' αυτό τιμωρείται η τολμηρή Ελλάδα!

Η κρίσιμη για τα ελληνικά συμφέροντα στροφή της αμερικανικής στρατηγικής φανερώθηκε το 1986, όταν ο τότε διαπιστευμένος στο Βελιγράδι Αμερικανός πρεσβευτής Σκάνλον μετέβη ειδικά στα Σκόπια και την προανήγγειλε έμμεσα αλλά σαφέστατα με δημόσια ομιλία του στο εκεί Πανεπιστήμιο. Δυστυχώς η εν γένει ελληνική ηγεσία παρέμεινε σταθερά αγκιστρωμένη στα «δεδομένα»

της ψυχροπολεμικής εποχής (NATO, προνομιακή συμμαχία με την Αμερική, δυτική άμυνα κατά των Σλάβων κ.ά.), στον θρίαμβο του δυτικού συνασπισμού επί του ανατολικού, στην ιστορία και στις αμερικανικές προτροπές προς οικονομική «διείσδυση» στα Βαλκάνια. Έτσι, τα επόμενα 22 χρόνια η Αθήνα δεν κατόρθωσε να κατανοήσει τη νέα αμερικανική στρατηγική, να αναλύσει τη νέα ισορροπία στην περιοχή μας και να εξισορροπήσει τα αμερικανικά συμφέροντα με τα ελληνικά.

Η αμερικανική στρατιωτική βάση Bondsteel στο Κοσσυφοπέδιο, στα σύνορα με τα Σκόπια.

Στην πόλη των Σκοπίων ανεγείρεται η γιγαντιαία τεθωρακισμένη αμερικανική βάση ηλεκτρονικών επιχειρήσεων με το ψευδώνυμο «πρεσβεία». Τα υπόγεια κτίσματά της είναι ισούψη με τα υπέργειά της.

Τη μεταστροφή της Ουάσιγκτον είχα επισημάνει αμέσως στην εφημερίδα «Ελληνικός Βορράς» με εκτεταμένη ειδησεογραφία και αρθρογραφία. Λίγους μήνες μετά, πάντα το 1986, στο βιβλίο μου «Εμείς οι Μακεδόνες» ανέλυσα τις συνέπειές της: επικείμενη διάλυση της Γιουγκοσλαβίας κι αναγνώριση ανεξάρτητης «Δημοκρατίας της Μακεδονίας» και «μακεδονικού έθνους» από τις ΗΠΑ. Τα γραπτά μένουν –και όχι μόνον αυτά. Αποκαλυπτικές εν προκειμένω στο βιβλίο εκείνο είναι οι σελίδες 425, 426, 431, 436 και 438 όπου περιγράφονται ρητά όλα όσα ακριβώς επακολούθησαν, από πλευράς Ουάσιγκτον, μεταξύ 1991-2008. Τα γραπτά μένουν, αλλά, δυστυχώς, δεν ωφέλησαν. Τον Απρίλιο 2008 η αναμέτρηση της Ουάσιγκτον με την Αθήνα εξελίχθηκε σε μετωπική σύγκρουση όταν, αντίθετα προς τις δημόσιες αμερικανικές προτροπές, το Συμβούλιο Κορυφής της Ατλαντικής Συμμαχίας απέρριψε ομόφωνα την ένταξη των Σκοπίων μετά τις τεκμηριωμένες επιφυλάξεις της Ελλάδος που υπεστήριξε θερμά η Γαλλία με τη σύμφωνη γνώμη της Γερμανίας προκαλώντας σοκ και ανθελληνική υστερία στα Σκόπια και στην Ουάσιγκτον. Επτά μήνες αργότερα, τον Νοέμβριο 2008, ο Πρωθυπουργός των Σκοπίων, αμέσως μετά την επιστροφή του από την Ουάσιγκτον, ενήγαγε την Ελλάδα στο Διεθνές Δικαστήριο της Χάγης με την κατηγορία ότι «προβάλλοντας βέτο στο NATO παρεβίασε την Ενδιάμεση Συμφωνία». Ωστόσο, η Ελλάδα δεν πρόβαλε βέτο! Ο αλυτρωτικός μπε-

ριαλισμός των Σκοπίων εναντίον της Ελλάδος, που τεκμηρίωσε η ελληνική ηγεσία, είναι αυτός που καθιστά ασύμβατη την ένταξη του μικρού επιθετικού Κράτους τόσο στο ΝΑΤΟ όσο και στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Έτσι στη Χάγη «θα γελάσει κάθε πικραμένος». Ισχυρά ελληνικά όπλα διεθνώς είναι, συν τοις άλλοις, οι επιστημονικές εκδόσεις της Εταιρείας Μακεδονικών Σπουδών *Μακεδονισμός, ο ιμπεριαλισμός των Σκοπίων 1944-2006* και *Το Μακεδονικό στα Ξένα Αρχεία, απόρρητα έγγραφα Γιουγκοσλαβίας και Βουλγαρίας 1950-1967* που κυκλοφόρησαν το 2007 και το 2008 αντίστοιχα.

Οι εναλλασσόμενες κατά τον 19ο αιώνα μεταβολές των συνόρων με επίκεντρο τη Μακεδονία, την οποία η εφημερη Συνθήκη του Αγίου Στεφάνου ενσωμάτωσε στην επίσης εφημερη Μεγάλη Βουλγαρία.

Κατά την πρώτη τεσσαρακονταετή περίοδο του Μακεδονικού Αγώνα η Ρωσία βοήθησε στην ίδρυση του κράτους της Βουλγαρίας και το χρησιμοποίησε προκειμένου να εξέλθει, μέσω Μακεδονίας, στις θερμές θάλασσες του Νότου, και να υποκαταστήσει την Οθωμανική Αυτοκρατορία. Έτσι η Ρωσία:

Το 1870, απειλώντας ασφυκτικά την Υψηλή Πύλη, ίδρυσε με φερμάνι, δηλαδή με κοσμικό διάταγμα του αλλοθρήσκου σουλτάνου και χαλίφη του Ισλάμ, τη σχισματική Βουλγαρική Εξαρχία ώστε, μέσω αυτής, να αναστηθεί το Βουλγαρικό Έθνος και, επί πλέον, να εξαλλαχθεί σε βουλγαρικό το φρόνημα των Ελλήνων σλαβοφώνων Μακεδόνων για να ελεγχθεί η επίζηλη Μακεδονία. Αμέσως μετά ιδρύθηκε στη Μόσχα η πανσλαβιστική Εταιρεία Σλαβικών Μελετών, η οποία ανακήρυξε αδελφούς της Ρωσίας όλους τους Σλάβους.

Κατά το τελευταίο κρίσιμο τέταρτο του 19ου αιώνα οι Έλληνες αμύνονται στη γενέτειρά τους Μακεδονία. Ιδρύουν τη Νέα Φιλική Εταιρεία που το 1885 οργανώνει επανάσταση στην Άνω Μακεδονία υπό τον Αναστάσιο Πηχεών. Ιδρύουν εφημερίδες, περιοδικά, σχολεία, συλλόγους και μυστικές οργανώσεις. Ενεργούν μέσα στην Αθήνα. Εκδίδουν περισπούδαστα επιστημονικά συγγράμματα για να αποδείξουν την ελληνική ταυτότητα της Μακεδονίας και τη δική τους αδιάπτωτη εθνική συνέχεια. Οι σλαβόφωνοι προτιμούν να αυτοθυσιαστούν παρά να απαρηθθούν το ελληνικό Γένος τους. Πολεμούν.

Το 1896 δέκα τουλάχιστον Μακεδόνες οπλαρχηγοί αναλαμβάνουν δράση, αλλά επέρχεται η στρατιωτική καταστροφή της Ελλάδος το 1897. Παρά ταύτα το 1898 επαναστατεί ο ατρόμητος σλαβόφωνος πολέμαρχος καπετάν Κώττας ο οποίος εγκαθιδρύει επί έξι συνεχή έτη αυτόνομη επικράτεια στα Κορέστεια, το Βίτσι και τις Πρέσπες.

Η τελευταία φάση του ενόπλου Μακεδονικού Αγώνα έχει αρχίσει και ο μακεδονικός ελληνισμός οργανώνεται στον ανταρτοπόλεμο, σε πόλεις και χωριά.

Ψυχή και πνοή του Αγώνα είναι ο Μακεδόνας εθναπόστολος Ίων Δραγούμης. Νέοι φλογεροί Μητροπολίτες αναλαμβάνουν τις εμπειριστατες μακεδονικές Μητροπόλεις: ο Καστορίας Γερμανός Καραβαγγέλης, ο Πελαγονίας Ιωακείμ Φορόπουλος, ο Δράμας Χρυσόστομος Καλαφάτης, ο Κορυτσάς Φώτιος, ο Γρεβενών Αιμιλιανός. Οι δύο τελευταίοι δολοφονούνται, ο Καραβαγγέλης γίνεται η ψυχή του αγώνα και ο Χρυσόστομος θα μαρτυρήσει το 1922 στη Σμύρνη. Στο πλευρό τους στρατεύονται οι πρώτοι σλαβόφωνοι καπετάνιοι Βαγγέλης Στρεμπενιώτης, Δημήτρης Νταλίπης, Λάκης Νταηλάκης, Σίμος Στογιάννης, Παύλος Κύρου, Λάκης Πύρζας, Γιώτας Γκόνος, Μητρούσης κ.ά.

Το 1903, ημέρα του Προφήτη Ηλία, οι Βούλγαροι κηρύσσουν την εξέγερση του Ήλιντεν. Σύμφωνα τους είναι «Η Μακεδονία στους Μακεδόνες», ώστε την αυτονομία να διαδεχθεί η προσάρτηση της Μακεδονίας στη Βουλγαρία. Η προπαγάνδα τους επεξηγεί ότι Μακεδόνες εννοεί όλους τους κατοίκους της γεωγραφικής αυτής περιοχής – Έλληνες, Βουλγάρους, Σέρβους, Αρβανίτες, Εβραίους, ακόμη και Τούρκους. Τα αντίποινα των Οθωμανών είναι τρομερά, τα θύματα στα πυρπολημένα χωριά εκατοντάδες άμαχα και αθώα γυναικόπαιδα. Οι γραβατωμένοι «Βραχμάνες του Γένους» στους αθηναϊκούς καφενέδες κηρύσσουν χαμένη τη Μακεδονία. Όχι, όμως, και το Έθνος.

Το 1904 ανέρχεται στη Μακεδονία, επί κεφαλής 40 Μακεδονομάχων, ο Παύλος Μελάς και σύντομα πέφτει νεκρός στα Κορέστεια στο χωριό Στάτιτσα. Ο θάνατός του θα σημάνει ανάσταση. Συγκλονίζεται και αφυπνίζεται η Αθήνα, συναγείρεται ο ζωντανός ελληνισμός, παλικάρια από την Κρήτη και τον Μοριά, από τη Ρούμελη και τα νησιά, ακόμη κι από την Κύπρο τρέχουν στη Μακεδονία, αγωνίζονται, υπερασπίζονται, τιμωρούν και πολλά μαρτυρούν. Μέσα σε 4 χρόνια οι Έλληνες επικρατούν. Όμως, αν δεν είχαν εγερθεί, αγωνισθεί και θυσιασθεί κατά χιλιάδες οι αυτόχθονες σλαβόφωνοι Μακεδόνες, τα πάντα θα είχαν γαθεί.

Το 1908 επαναστατούν στη Μακεδονία οι Νεότουρκοι: υπόσχονται ελευθερία και ισοπολιτεία

*Ίων Δραγούμης, ο Μακεδών
Εθναπόστολος.*

σε όλους. Έλληνες και Βούλγαροι κηρύσσουν εκεχειρία και, μετά από 4 χρόνια, το 1912 συνάπτουν συμμαχία. Το 1912 οι Βαλκάνιοι σύμμαχοι νικούν και εκδιώκουν τους Οθωμανούς από τη Μακεδονία. Το 1913 η Ελλάδα νικά τη Βουλγαρία και ολοκληρώνει την απελευθέρωση της σημερινής ελληνικής Μακεδονίας. Η διεθνής Συνθήκη του Βουκουρεστίου επικυρώνει την πραγματικότητα.

Αλλά τα ειρηνικά διαλείμματα είναι ολιγοστά. Τα επόμενα χρόνια ξεσπούν νέες θύελλες. Η Ρωσική Αυτοκρατορία τώρα πια κλυδωνίζεται και εντέλει αυτοβυθίζεται. Τη διαδέχεται η Γερμανία, η οποία στους δύο Παγκοσμίους Πολέμους χρησιμοποιεί ως σύμμαχο όργανό της τη Βουλγαρία επιδιώκοντας την αυτοκρατορική γερμανική επικράτηση προς Ανατολάς: την περίφημη *Drag nach Osten*.

Πάυλος Μελάς, η θυσία του εσήμανε την ανάσταση.

Και στους δύο Παγκοσμίους Πολέμους, το 1916-1918 και το 1941-1943, η Βουλγαρία προσαρτά την Ανατολική Μακεδονία όπου εξαπολύει συστηματική γενοκτονία σε βάρος των γηγενών Ελλήνων Μακεδόνων, οι οποίοι προτιμούν να εξοντωθούν παρά να εκβουλγαρισθούν. Τα αδιάσειστα επίσημα στοιχεία είναι συγκλονιστικά.

Εντωμεταξύ, στη διάρκεια του Μεσοπολέμου, η Ρωσία έχει μετασηματισθεί σε Ένωση Σοβιετικών Σοσιαλιστικών Δημοκρατιών. Κριτήριο των επιδιωκόμενων νέων «σοσιαλιστικών» Κρατών δεν είναι η εθνική ταυτότητα αλλά η ταξική συνείδηση των προλεταρίων της.

Έτσι η Ρωσία επανέρχεται στη Μακεδονία και τώρα πια χρησιμοποιεί τον κομμουνισμό. Ρίχνει το σύνθημα της αυτονομίας της Μακεδονίας και της Θράκης, τις οποίες εντάσσει ιδεολογικά και οργανωτικά στη μελλοντική Βαλκανική Κομμουνιστική Ομοσπονδία. Μέσω της Γ΄ Κομμουνιστικής Διεθνούς, αποκτά πρώτη φορά Έλληνες συμμάχους για τη Μακεδονία, τους διεθνιστές κομμουνιστές. Όχι, όμως, όλους. Πολλοί κορυφαίοι Έλληνες κομμουνιστές, όπως ο ιστορικός Γιάννης Κορδάτος ο οποίος γνωρίζει καλά την Ιστορία, εξεγείρονται υπερασπιζόμενοι τη Μακεδονία.

Λίγο πριν το τέλος του Β΄ Παγκοσμίου Πολέμου, με τη Συμφωνία της Μόσχας το 1944 και τη Συμφωνία της Γιάλτας το 1945, η Σοβιετική Ένωση έχει δεσμευθεί να μην ενεργεί στη Μακεδονία και τη λοιπή Ελλάδα. Έτσι, τη Ρωσία, πάντα αυτοκρατορική τόσο ως τσαρική όσο και ως σοβιετική, διαδέχεται τώρα η κομμουνιστική Γιουγκοσλαβία. Ο Τίτο ιδρύει τη Σοσιαλιστική Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γιουγκοσλαβίας και χρησιμοποιεί ως νομιμοποιητικό κομμουνιστικό τίτλο το οργανωτικό-ιδεολογικό σχήμα της Βαλκανικής Κομμουνιστικής Ομοσπονδίας προκειμένου να απορροφήσει τη Βουλγαρία και την Αλβανία χωρίς επιτυχία τελικά.

Η Ιστορία έχει ήδη διδάξει στον Τίτο ότι το σχήμα αυτό δεν του αρκεί για την ελληνική Μακεδονία. Πρέπει να συμπληρωθεί. Και το συμπληρώνει. Για πρώτη φορά ιδρύει στα πλαίσια της Γιουγκοσλαβίας την ομόσπονδη – Λαϊκή αρχικά και Σοσιαλιστική μετά – «Δημοκρατία της Μακεδονίας»

και, για να της βρει Λαό, ιδρύει ταυτόχρονα και ένα «Μακεδονικό Έθνος».

Το δόκανο είναι προφανές και γι' αυτό ο Αμερικανός υπουργός των Εξωτερικών Στετίνιους αποστέλλει αμέσως, το 1944, επείγουσα οδηγία-ντιρεκτίβα προς όλες τις αμερικανικές υπηρεσίες τις οποίες ενημερώνει ότι η ίδρυση «Μακεδονίας» και «Μακεδονικού Έθνους» σκοπεύει σε απόσπαση της ελληνικής Μακεδονίας.

Τον Απρίλιο 1947 σε μυστική, γνωστή πια, συνάντηση με την ελληνική ηγετική τριάντα του Κ.Κ.Ε. Ζαχαριάδη, Ρούσου και Ιωαννίδη στο Βελιγράδι, η Γιουγκοσλαβία παροτρύνει, ενισχύει και χρησιμοποιεί τον ελληνικό Εμφύλιο Πόλεμο με αντάλλαγμα την ελληνική Μακεδονία. Στόχος του ελληνικού Εμφυλίου, για τον προστάτη και τροφοδότη του, τον Τίτο, η προσάρτηση της ελληνικής Μακεδονίας παρά τη σοβαρή αντίδραση επιφανών Ελλήνων κομμουνιστών πολεμιστών.

Χάρτης της Ευρώπης του 1943. Το γερμανικό Γ' Ράιχ έχει αλλάξει άρδην, εφήμερα όμως, τα σύνορα των περισσότερων κατεχομένων κρατών. Η Βουλγαρία έχει προσάρτησει την ελληνική Μακεδονία μεταξύ Στρυμόνα και Νέστου και την ελληνική Θράκη, με εξαίρεση τον απομονωμένο νομό Έβρου. Προσάρτησε επίσης τη Γιουγκοσλαβική Βαρντάρσκα Μπανοβίνα, δηλαδή το σημερινό κράτος των Σκοπίων, όπου ο σλαβικός πληθυσμός υποδέχθηκε τον βουλγαρικό στρατό ως απελευθερωτή.

Περιοδικό των αυτονομιστών ανταρτών «Αιγαιατών Μακεδόνων» με φωτογραφία του- ελληνικού Εμφυλίου -«εθνικοαπελευθερωτικού πολέμου του Μακεδονικού Έθνους για την απελευθέρωση της Μακεδονίας του Αιγαίου».

Τότε ο Πρόεδρος της ομόσπονδης «Λαϊκής Δημοκρατίας της Μακεδονίας» Ντημήταρ Βλαχόφ δηλώνει δημόσια: «Οι Έλληνες δεν έχουν κανένα απολύτως δικαίωμα στη Μακεδονία του Αιγαίου!», δηλαδή στην Ελλάδα, και η μοναδική κρατική εφημερίδα «*Νόβα Μακεντόνια*» δημοσιεύει αυτή τη δήλωσή του: Το 1948 και το 1949 οι σημαντικότερες πολεμικές επιχειρήσεις διεξάγονται στη Μακεδονία, για τη Μακεδονία. Το αποτέλεσμα είναι γνωστό και δραματικό. Μεσολαβεί προ του τέλους το Παιδομάζωμα και στα Σκόπια εκπαιδεύονται κατά της Μακεδονίας νέοι Γενίτσαροι.

Επιστέγασμα του δράματος το θέρος του 1948, η γνωστή ρήξη του Τίτο με τον Στάλιν. Με τη Συμφωνία της Γιάλτας, όμως, ο Στάλιν είχε ήδη μοιρασθεί με τους Δυτικούς 50%-50% την επιρροή στη Γιουγκοσλαβία. Ελέω Γιάλτας, λοιπόν, ο Τίτο ήταν ελεύθερος να υποδύεται εφεξής τον «αδέσμευτο» και τούτο έπραξε. Αυτό ευνοούσε ζωτικά συμφέροντα της Ατλαντικής Συμμαχίας στην κατά τα άλλα υπό σοβιετικό έλεγχο Βαλκανική.

Ταυτόχρονα η καθημαγμένη Ελλάδα, εκτεθειμένη στην πρώτη γραμμή και βολή του Ανατολικού Συνασπισμού, μέλος της Ατλαντικής Συμμαχίας και απολύτως εξαρτημένη από τους Αμερικανούς για την επιβίωσή της, την άμυνά της και την ανοικοδόμηση (Δόγμα Τρούμαν, Σχέδιο Μάρσαλ κ.ά.), αποδέχθηκε αναγκαστικά τις δυτικές υποδείξεις να μην ενοχλεί την –πολύτιμη για τη Δύση– Γιουγκοσλαβία. Παρά ταύτα δεν έπαυσε να αντιδρά, με ήπια διπλωματία, επί μισόν αιώνα συνεχώς.

Η «Μάννα Μακεδονία», δηλαδή το τότε ομόσπονδο Γιουγκοσλαβικό κράτος των Σκοπίων, «υποδέχεται και σώζει, από τους Έλληνες, τα παιδιά της Αιγαιατικής Μακεδονίας» - κατά τον ελληνικό Εμφύλιο.

Έτσι, στην ημιτελική αυτή φάση, ο Δυτικός Συνασπισμός χρησιμοποιεί τη Γιουγκοσλαβία σε βάρος της ελληνικής Μακεδονίας και της Ιστορίας για να συντηρεί, μέσω Τίτο, μια ευνοϊκή λεπτή ισορροπία στον ευρύτερο αυτόν γεωπολιτικό χώρο.

Σ' αυτό το θερμοκήπιο των διεθνών ισορροπιών και στρατηγικών αναγκών, ο Τίτο από το 1944 καλλιέργησε στα Σκόπια – και ευρύτερα στη Γιουγκοσλαβία – το κρατικό ολοκληρωτικό ιδεολόγημα του «μακεδονισμού» στο οποίο, «για λόγους κρατικής ασφαλείας», βάσει νόμου, απαγορεύεται επί 64 συνεχή χρόνια κάθε αντίλογος. Είναι «ιερό δόγμα» και «εξ Αποκαλύψεως Αλήθεια», επειδή ακριβώς είναι ψέμα! Αυτό αντιμετωπίζουμε σήμερα στην οξύτερη εκδοχή του.

Σύμφωνα με το κρατικό αυτό δόγμα και ιδεολόγημα η κάποτε, άγνωστον πότε, Ενιαία Μακεδονία διαμελίσθηκε στους Βαλκανικούς Πολέμους και κατακτήθηκε από τους κατακτητές Έλληνες η Αιγαιατική Μακεδονία, από τους Βουλγάρους κατακτητές η Πιρίνσκα Μακεδονία και από τους Σέρβους κατακτητές η Βαρντάρσκα Μακεδονία, ενώ το τέταρτο τμήμα της παραχωρήθηκε στους Αλβανούς κατακτητές. Το 1944 η Βαρντάρσκα απελευθερώθηκε από τον σερβικό φασιστικό ζυγό και είναι η πρώτη ελεύθερη κοιτίδα του Μακεδονικού Έθνους που έχει υποχρέωση να απελευθερώσει τα άλλα υπόδουλα τμήματα και να τα ενώσει σε μία Ενιαία Μακεδονία.

Αυτό το ιδεολόγημα δεν είναι κάποιο αόριστο θεώρημα. Είναι αμετακίνητη κρατική πολιτική, καθημερινή διδασκαλία σε όλα τα σχολεία και, τελικά, βίωμα!

Ο Μέγας Αλέξανδρος οδηγεί τον «μακεδονικό εθνικοαπελευθερωτικό στρατό για την απελευθέρωση και των υποδούλων τμημάτων της Μακεδονίας» και τη δημιουργία της Ενιαίας Μακεδονίας με πρωτεύουσα τη Θεσσαλονίκη

Τα παιδιά διδάσκονται μέχρι σήμερα στα σχολεία ότι η Μακεδονία είναι ενιαία, πρέπει να απελευθερωθεί και να καταστεί «ενιαία» μέχρι τα Τέμπη.

Όλος ο σλαβικός πληθυσμός πιστεύει και απροκάλυπτα διακηρύσσει ότι όλες οι ελληνικές μακεδονικές πόλεις, όπως η Έδεσσα, στενάζουν κάτω από τον ζυγό των Ελλήνων κατακτητών!

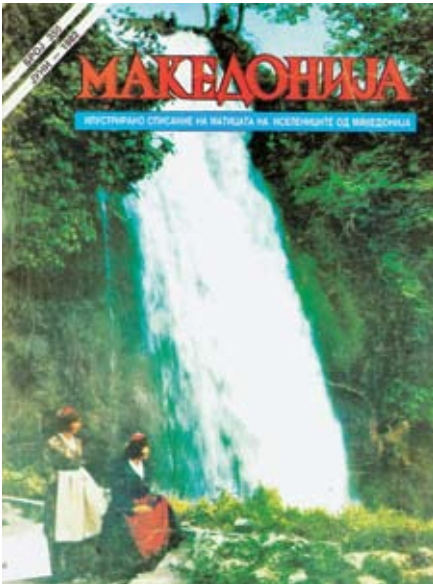
Ειδικός προνομακός νόμος των Σκοπίων, ο οποίος ισχύει ακόμη και εντωμεταξύ έχει εξαγοράσει πολλούς μεταλλαγμένους «Μακεδόνες», απένειμε και εξακολουθεί να απονέμει τιμητική πολεμική σύνταξη σε κάθε *αυτονομιστή* μαχητή του ελληνικού Εμφυλίου, ενός Εμφυλίου που ο νόμος αυτός ονομάζει ρητά «*εθνοκαπελευθερωτικό αγώνα του Μακεδονικού Λαού για την απελευθέρωση της Αιγαιατικής Μακεδονίας*». Γιος τέτοιων μαχητών αυτονομιστών του Εμφυλίου, από την Αχλάδα της Φλώρινας, είναι ο αδιάλλακτος πρωθυπουργός των Σκοπίων Νικόλα Γκρούεφσκι.

ΜΑΚΕΔΟΝΙJA

Ένας από τους δεκάδες χάρτες της «Ενιαίας Μακεδονίας», μέχρι τα Τέμπη, που δημοσιεύονται – και διδάσκουν – μέχρι σήμερα σε όλα τα σχολικά βιβλία των Σκοπίων, παρά την Ενδιάμεση Συμφωνία του 1995.

Ενός κακού δοθέντος, μύρια έπονται. Οι άνθρωποι έχουν αυτεγκλωβισθεί εκεί, επειδή επί τρεις συνεχείς γενεές έχουν γαλουχηθεί με το κρατικό ιδεολόγημα. Πρόκειται για ψυχόδραμα. Γνωρίζουν, φυσικά, ότι είναι Σλάβοι, εφόσον η γλώσσα τους είναι σλαβική, η γραφή τους κυριλλική, οι ήρωές τους Σλάβοι. Άρα υπάρχει ο κίνδυνος να αντιληφθούν ως αδελφούς τούς Βουλγάρους και ολιγότερο τους Σέρβους. Η βουλγαρική απειλή είναι πολύ σοβαρή, αφού όλη η προϊστορία τους μέχρι το 1944 είναι αμιγώς βουλγαρική. Όλοι οι μεγάλοι ήρωές τους –και του Μακεδονικού Αγώνα– είναι κοινοί τόσο στη Βουλγαρία όσο και στα Σκόπια, τα οποία αγωνίζονται να απογαλακτισθούν από τους Βουλγάρους. Έτσι, συν τω χρόνω, εφευρέθηκε και διδάσκεται μια ευγενής μη σλαβική καταγωγή:

Κρατικό περιοδικό «Μακετόνια»: η Έδεσσα με τους καταρράκτες της, «υπόδουλη στους Έλληνες κατακτητές της Αιγαιατικής Μακεδονίας».

Αναμνηστικό χαρτονόμισμα συναλλακτικής αξίας που κυκλοφόρησε στα Σκόπια ευθύς μετά την ανεξαρτησία τους. Εικονίζεται η Θεσσαλονίκη.

«είναι οι μοναδικοί γνήσιοι απόγονοι και οι αποκλειστικοί κληρονόμοι του Μεγάλου Αλεξάνδρου». (...) Προπάτοράς τους είναι ο Φίλιππος! Γραμματόσημα με τις κεφαλές των μεγάλων Μακεδόνων βασιλέων Φιλίππου και Αλεξάνδρου και με τον Ήλιο των Μακεδόνων κυκλοφορούν τα πέντε τελευταία χρόνια. Το άγαλμα του Μ. Αλεξάνδρου στήνεται στα σύνορα με κατεύθυνση την ελληνική Μακεδονία. Το αεροδρόμιό τους μετονομάστηκε σε «Μέγας Αλέξανδρος». Τέτοιοι ένδοξοι αποκλειστικοί πρόγονοι «δεν επιτρέπεται», φυσικά, να είναι Έλληνες και η κρατική διδασκαλία βεβαιώνει ότι «δεν είναι Έλληνες οι αρχαίοι Μακεδόνες ούτε μιλούσαν ελληνικά». Τι μιλούσαν, όμως; Ποια γλώσσα έγραφαν;

Βιβλίο Ιστορίας του Δημοτικού. Συγγραφέας του ο καθηγητής Βάσιλ Τοπουρκόφσκι, Γενικός Γραμματέας του Κ.Κ. «Μακεδονίας» και μέλος του Συλλογικού Προεδρείου της Γιουγκοσλαβίας.

Член 196

Пензиите на борците во НОВ, на учесниците во Народноослободителното движење во Грција, на учесниците во Народноослободителното движење во Егејскиот дел од Македонија и на членовите на нивните семејства, остварени пред денот на почетокот на примената на овој закон според Законот за основните права од пензиското и инвалидското осигурување, Законот за носителите на „Партизанска споменаца 1941“ и Законот за пензиско и инвалидското осигурување, им се обезбедуваат и по денот на почетокот на примената на овој закон во обем и висина определени со тие прописи, со тоа што овие пензии можат да се исплатуваат најмногу до износот на највисоката пензија утврдена со овој закон.

Член 197

▲ Νόμος για την συνταξιοδοτική και αναπηρική ασφάλιση. Παρά τις επανειλημμένες τροποποιήσεις του νόμου, η συγκεκριμένη διάταξη του 1993 ισχύει και σήμερα.

«Οι συντάξεις των αγωνιστών του Εθνικο-απελευθερωτικού Στρατού, των συμμετεχόντων στο Εθνικο-απελευθερωτικό κίνημα στην Ελλάδα, των συμμετεχόντων στο Εθνικο-απελευθερωτικό κίνημα στη Μακεδονία του Αιγαίου και των μελών των οικογενειών τους, οι οποίες υλοποιήθηκαν πριν από την ημερομηνία έναρξης του παρόντος νόμου βάσει του Νόμου για τα θεμελιώδη δικαιώματα της συνταξιοδοτικής και αναπηρικής ασφάλισης, του Νόμου για τους βραβευθέντες με "Αναμνηστικό δίπλωμα Παρτιζάνων 1941" και με τον Νόμο για την συνταξιοδοτική και αναπηρική ασφάλιση, διασφαλίζονται και μετά την ημερομηνία έναρξης εφαρμογής του παρόντος νόμου στο εύρος και το ύψος που καθορίζονται με τις προηγούμενες διατάξεις, υπό την προϋπόθεση ότι αυτού του είδους οι συντάξεις μπορούν να καταβληθούν το ανώτερο μέχρι του ποσού της υψηλότερης σύνταξης που καθορίστηκε με τον παρόντα νόμο».

Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, τεύχ. 80 (30 Δεκεμβρίου 1993), άρθρο 196.

Ο ακόμη ισχύων Νόμος βάσει του οποίου το κράτος των Σκοπίων συνταξιοδότησε και ακόμη συνταξιοδοτεί όλους όσους πήραν μέρος στον ελληνικό Εμφύλιο, αρκεί να δηλώσουν ότι είναι «Μακεδόνες το γένος».

Από το 2001 μέχρι σήμερα το κράτος των Σκοπίων κυκλοφορεί σ' όλον τον κόσμο γραμματόσημα όπου εικονίζονται ο Μέγας Αλέξανδρος, ο Φίλιππος και ο Ήλιος των αρχαίων Μακεδόνων.

Είναι προφανές ότι το Κράτος των Σκοπίων στηρίζεται σε μια πρόδηλη αλλά καθολικά βιωμένη σχιζοφρένεια και ελαύνεται από σχιζοφρένεια. Η σχιζοφρενική κρατική πολιτική, όμως, αυτοαποσταθεροποιεί μοιραία αυτό το νεαρό ευάλωτο κράτος και απειλεί ανοικτά τη γενική σταθερότητα στα Βαλκάνια, όπου η ανεξαρτητοποίηση του Κοσόβου ανοίγει για μια φορά ακόμη το κουτί της Πανδώρας. Μια τέτοια πολιτική άλλωστε είναι τελείως ασύμβατη με τις θεμελιώδεις γραπτές καταστατικές αρχές τόσο του ΝΑΤΟ όσο και της Ευρωπαϊκής Ενώσεως, όπου τα Σκόπια επιθυμούν να ενταχθούν. Το πρόβλημα, συνεπώς, δεν είναι απλώς μεταξύ Σκοπίων-Αθηνών αλλά μεταξύ των Σκοπίων και όλων των κρατών-μελών του ΝΑΤΟ και της Ευρωπαϊκής Ενώσεως επειδή ακριβώς αυτή η αμετακίνητη επί 64 έτη πολιτική του «μακεδονισμού», αντιβαίνει κατάφωρα στις γραπτές θεμελιώδεις αρχές της Ατλαντικής Συμμαχίας και της Ευρωπαϊκής Ενώσεως. Ωστόσο, το κράτος των Σκοπίων αρνείται επιθετικά να εκπληρώσει τα ευρωατλαντικά κριτήρια. Τον Νοέμβριο του 2008 η Ευρωπαϊκή Επιτροπή απεφάνθη ότι το κράτος των Σκοπίων, ανεξάρτητα με την ονομασία του, δεν εκπληρώνει τα απαιτούμενα κριτήρια προς ένταξη.

Ο ορειχάλκινος ανδριάντας του Μεγάλου Αλεξάνδρου κοντά στα ελληνικά σύνορα στρέφει το «απελευθερωτικό» δόρυ του προς την ελληνική Μακεδονία.

На Атина и' пречат и статуите пред Владата

Αρχαία ελληνικά και ρωμαϊκά αγάλματα στο Κυβερνητικό Μέγαρο των Σκοπίων «αποδεικνύουν τους αρχαίους προγόνους» των Σλάβων και η εικόνα δημοσιεύεται στο Διαδίκτυο «αποστομώνοντας την Αθήνα»!

Μέλος αρχαίου ελληνικού μνημείου με ελληνική επιγραφή Μακεδονία εκτίθεται στο Κυβερνητικό Μέγαρο των Σκοπίων και οι μεταλλαγμένοι Σλάβοι εκστασιάζονται για «την αποστόμωση των απατεώνων Ελλήνων» εφόσον μπορούν όλοι πράγματι να διαβάσουν αμέσως στη δική τους γλώσσα τη μεγαλογράμματη ελληνική επιγραφή, επειδή η κυριλλική γραφή αποτελεί, ως γνωστό, παραλλαγή του ελληνικού αλφαβήτου, έδωσε γραφή σε όλους ανεξαιρέτως του Σλάβους, τους εκχριστιάνισε και τους εκπολίτισε. Τώρα οι ευεργετηθέντες Σλάβοι των Σκοπίων την αντιστρέφουν εναντίον των ευεργετών τους Ελλήνων!

Εξ ιδίου παισίματος και εξ ιδιοσυστασίας, το Κράτος των Σκοπίων βρίσκεται με ένα θανάσιμο πρόβλημα επιβιώσεως. Το πρόβλημά του είναι εσωτερικό και τριπλό:

1ον. Ο σχιζοφρενικός αλτρωτικός «μακεδονισμός» κατέληξε να εδραιώσει στους Σλάβους την πεποίθηση ότι, για να υπάρχει «Μακεδόνας» τιτοϊκού τύπου, πρέπει να υπάρχει «εχθρός», «σφετεριστής» και «κατακτητής». Αυτός είναι ο Έλληνας. Ταυτόχρονα, όμως, ο σλαβικός αυτός πληθυσμός γνωρίζει ότι η Ελλάδα είναι η μοναδική γειτονική χώρα που δεν διεκδικεί τίποτε, είναι η μοναδική φυσική διέξοδός του και σε όλες τις κρίσιμες ώρες στηρίζει το κράτος των Σκοπίων, όπου είναι ο πρώτος ξένος επενδυτής. Οι ελληνικές επενδύσεις υπερβαίνουν το 1,1 δισεκατομμύριο ευρώ, δημιούργησαν 18.000 θέσεις εργασίας σε μια μικρή χώρα ιλιγγιώδους ανεργίας και ελέγχουν επιχειρήσεις στρατηγικής σημασίας –π.χ. Διυλιστήριο και καύσιμα, Τράπεζες, τηλεπικοινωνίες, καπνά, τρόφιμα.

Σ' αυτό το κυριολεκτικά θέατρο του παραλόγου, όμως, η κυβέρνηση των Σκοπίων επιτίθεται τώρα στις –ζωτικές για τα Σκόπια– ελληνικές επενδύσεις. Οι ευεργετούμενοι πριονίζουν μανιωδώς το κλαδί πάνω στο οποίο κάθονται!

2ον. Η αποκηρυγμένη μητέρα Βουλγαρία ασκεί ακατανίκητη φυσική έλξη στον σλαβικό πληθυσμό. Ήδη δεκάδες χιλιάδες Σλάβοι πολίτες των Σκοπίων έχουν προμηθευθεί βουλγαρικά διαβατήρια, έχοντας δηλώσει προκαταβολικά και γραπτά ότι η καταγωγή τους είναι βουλγαρική. Βουλγαρικό

διαβατήριο προμηθεύθηκε και ένας Προϋπουργός των Σκοπίων, ο ηγέτης του ΒΜΡΟ Λιούπτσο Γκεοργκίεφσκι, ο οποίος το ομολόγησε δημόσια. Μεσοπρόθεσμα η ευρωπαϊκή τώρα Βουλγαρία επενεργεί ως κεντρομόλος μαγνήτης στο κεντρόφυγο κράτος των Σκοπίων: όσο περισσότερο οι Αλβανοί επικρατούν δυτικά του Αξιού τόσο περισσότεροι Σλάβοι ανατολικά του Αξιού στρέφονται προς τη Βουλγαρία.

3ον. Με την ένοπλη ανταρσία τους το 2001 οι Αλβανοί πολίτες των Σκοπίων επέβαλαν στο καθεστώς του σλαβικού «μακεδονισμού» τη διεθνή Συμφωνία της Αχρίδας η οποία όμως δεν τηρείται. Όπου και όσο έχει τηρηθεί, όμως, δημιούργησε ήδη ένα αυτόνομο αλβανικό καθεστώς στο δυτικό τμήμα του Κράτους, που τα συνορεύει με το Κόσοβο και την Αλβανία. Οι Αλβανοί διεκδικούν Ομοσπονδία και αργά ή γρήγορα θα την επιβάλουν. Επίσης, η Συμφωνία της Αχρίδας δεσμεύει διεθνώς το Κράτος των Σκοπίων να χρησιμοποιεί στη Βουλή, σ' όλες τις κρατικές υπηρεσίες του και σ' όλα τα κρατικά έγγραφα του την αλβανική γλώσσα ισότιμα και παράλληλα με τη σλαβική. Αυτό το δικαίωμά τους θα επιβάλουν οι Αλβανοί. Ποια, λοιπόν, «μακεδονική» -τάχα- γλώσσα επιθυμούν τα Σκόπια να αναγνωρίσει η Ελλάδα, όταν υποχρεούνται διεθνώς να έχουν δύο επίσημες γλώσσες; Η εκάστοτε –και η σημερινή– κυβέρνηση των Σκοπίων στηρίζεται υποχρεωτικά σε ένα κόμμα Αλβανών. Κατά τις εκλογές του Ιουνίου του 2008 σημειώθηκαν νοθείες, ένοπλες συμπλοκές τόσο μεταξύ Αλβανών όσο και μεταξύ Αλβανών και σλαβικών μυστικών υπηρεσιών, κυβερνητική χειραγώγηση των Μ.Μ.Ε. και άλλες παρατυπίες που σημειώνει στην καταγγελητική έκθεσή της η Ευρωπαϊκή Επιτροπή.

Ταυτόχρονα επενεργεί αμείλικτη η δημογραφία. Ο δείκτης γεννήσεων των Αλβανών είναι 3,5 φορές υψηλότερος από τον δείκτη των Σλάβων. Στο διάστημα της επομένης γενεάς η πλειοψηφία του συνολικού πολυεθνικού πληθυσμού στο Κράτος των Σκοπίων θα είναι αλβανική. Σήμερα η μεγαλύτερη αλβανική πόλη του κόσμου είναι η πρωτεύουσα Σκόπια! Η ανεξαρτησία του Κοσόβου πραγματώνει έναν κάθετο αλβανικό άξονα κατά μήκος του Αξιού ποταμού που διαμελίζει το Κράτος των Σκοπίων. Η αντίρροπη αμυντική δύναμη των Σλάβων κατοίκων του οδηγεί το άλλο μισό Κράτος στη Βουλγαρία.

Συνεπώς αποδεικνύεται ακόμη μια φορά ότι ερήμην της πραγματικότητας και εναντίον αυτής είναι αδύνατον να ασκηθεί γεωστρατηγική. Αυτό συνειδητοποιήσαν πολύ αργά και, για αυτόν τον λόγο, οδυνηρά στο Ιράκ οι Αμερικανοί. Υπό τη νέα ηγεσία τους και τον νέο Πρόεδρό τους, από 4 Νοεμβρίου 2008, ίσως ήλθε το πλήρωμα του χρόνου να το συνειδητοποιήσουν εκ νέου στα προστατευόμενά τους Σκόπια πριν είναι πολύ αργά για τη γεωστρατηγική τους, για τη Βαλκανική και για τα Σκόπια!

Το πρόβλημα μεταξύ Σκοπίων-Αθηνών δεν είναι διμερές. Είναι διεθνές. Και είναι μια ωρολογιακή βόμβα στα Βαλκάνια.

N. I. Μέρτζος

**Ο Ν. Ι. Μέρτζος είναι δημοσιογράφος, συγγραφέας και Πρόεδρος της Εταιρείας Μακεδονικών Σπουδών.*

Εγχώριος χάρτης του κράτους των Σκοπίων. Αριστερά, στο δυτικό τμήμα του, οι πόλεις Τέτοβο, Γκόστιβαρ, Κίτσεβο και 23 ακόμη Δήμοι, από τα σύνορα με το Κοσσυφοπέδιο μέχρι τη Μεγάλη Πρέσπα, ελέγχονται από τους Αλβανούς, που σε πρώτη φάση επιδιώκουν αλβανοσλαβική Ομοσπονδία με όριο τον ποταμό Βαρδάρη-Αζιό.

ISBN: 978-960-7265-83-8